

Ezrével töltik a gyógyszerpöspövegeket

Ezrével töltik a gyógyszerpöspövegeket a Herbária Szövetkezeti Vállalatnál. Bőven van miből meríteni, hogy a meghűléses betegségek idején, főképp a fertőzések megelőzésére az ellenálló-képesség fokozására hatásos vitaminkészítményekkel láthassák el az üzleteket.

A budaörsi üzemben naponta mintegy 22-25 ezer üveget töltenek B- meg C-vitaminúsz szörpökkel.

Ezek közül a „Cspike-szörp” olyan mennyiségben tartalmazza az emberi szervezet számára szükséges C-vitamint, hogy belőle egy-két pohár fedezi az ember egy napi vitaminszükségletét. A „Viroma” elnevezésű csipkeszörp-változatnak vényomás-csökkentő hatása is van, a „Diviroma” pedig a cukorbeteg számára mesterséges édesítő szerrel készült.

A gazdag természetű nagymennyiségű „csipkebogyó” és „csipkedús” tealapanyagot is hoztak forgalomba. Az ezekből készíthető izletes tea ugyancsak hűléses megbetegedések megelőzésére ajánlható. Hasonlóképpen hatásos, s már hagyományosan alkalmazott természetes gyógyszer ilyenkor a hársfatea. (MTI)

Iskolaszépítés, társadalmi összefogással

Kasza László, Makra Mihály, Szabó Lajos és Mészáros János másodéves szakmunkástanulók az iskola szépítésén munkálkodnak

Szinte naponta költöznek be az új lakók az Északi városrészes korszerű, modern otthonaiba. Ennek egyenes

következményeként szinte naponta változik a legközelebbi, a Zalka Máté Általános Iskola tanulóinak létszáma. Jelenleg váltott műszakban 330 gyerek jár Szeged régi tanintézetébe. A folyosón, tantermekben, tornateremben, „költői rendetlenség”. December eleje óta a 600-as számú ipari szakmunkásképző intézet több mint húsz első- és másodéves tanulója váltva dolgozik az iskolában. Festik az ajtókat, ablakokat, ruhásszekrényeket, a tanterem falait. Nagy-szerű, szakmailag is kiváló munkát végeznek, és nem gátolják az oktató-nevelő tevékenységet.

Az épület pincéjében a gyerekek jogos igényeinek kielégítésére ősz óta nagy társadalmi összefogással klubot építenek. Az ELIKER volt raktárainak helyén a Zalka Máté laktanya KISZ-eszeinek, egy munkásárszaksz tagjainak, az NKfV vasúttüzeme Landler Jenő szocialista brigádjának, a konzervgyár fiataljainak, a Kiss Ferenc Erdészeti Szak-középfőiskola KISZ-alapszervezetének, valamint a 600-as Szakmunkásképző Intézet tanulóinak segítő támogatásával a gyermeknapra szeretnék átadni a napköziotthonok játék- és munkafeladatokra, valamint úttörő- és kisdobos-összejövetelekre alkalmas három nagy termet.

Készül az iskola sportudvara is. A jó idő beálltával kezdik el a kézilabdapálya bitumenezését, és a kerítések felállítását. Ennek a munkának oroszlanrészét is az olajosok Landler Jenő szocialista brigádjá vállalta. A nagyarányú — elsősorban a szülők kezdeményezésére született — társadalmi összefogás nyomán megmaradt pénzből szeretnék befejezni az iskola másik szárnyának gázfűtését is. Ezzel nemcsak szép és esztétikus környezetet teremthetnek, hanem egészségesebb, kulturáltabb feltételeket is. T. L.

Új szobrok, közterekre

Új köztéri szobrok készülnek. Varga Imre Kossuth-díjas szobrászművész a szekszárdi Prométheusz-emlékmű kivitelezésén dolgozik. A háromfigurás krómácel-plasztikát a város főterének rendezése után avatják fel, még az idén. A szoborkompozíció kétféle magas fonalakja a „tűzlopó”.

A bajai új köztemető bejáratát díszíti majd Kiss Sándor Munkácsy-díjas szobrászművész Halottvivők cí-

Nevek az utókornak

Az alapkövek föltehetően kétszer vonulnak be a napi hírek közé: amikor elhelyezik, és talán akkor, amikor megtalálja majd őket az utókor. Hová helyezik el, ez az alapkövetételek krónikájának sarkalatos pontja, de természetesen az is számít, milyen neves személyiség fogja meg a malteros kanalat, és öntli körül bekevert betonnal a kis üreg födelét. Nem tudni természetesen, mit értek majd e mai kövítésből az eljövendő kor, de sejteni lehet, jobban érdekl, mi van a hengerben.

1.

A diósgyőri Lenin Kohászati Művek készülő hatalmas új üzemének alapköve ugyan több mint egy hónapja a helyén van, meg is írták akkor az újságok bőséges tudósításban, mégis csábít a gondolat, beszéljünk róla még egyszer.

Biztosra veszem, az ünnepegy előkészítésének igen fontos eseménye volt, amikor az arra illetékesek eldöntötték, mit tegyenek bele az acélhengerbe. Találga-tom csak, sejtem, nem egy ember döntött benne, hanem több. Az is lehet, hogy létrehozta egy ideiglenes szerkesztő bizottság, és megkérték, szedje rendbe elképzeléseit, és terjessze illetékesek elé. Lényeges szempont lehetett, hogy semmi fölöslegesen ne tegyünk bele, ami az utánunk jövőket nem érdekelt, azaz most se töltjük az időt, de legyen benne minden, ami fontos, és ami az utókornak szóló üzenetek műfajába belefér. Mindenféle szóárdatnak határt szab az adott keret, az acélhenger, abból természetesen nem löghat ki semmi.

Nem kell találgatnunk, mit döntött a szerkesztő bizottság, hiszen az újságbeli tudósítások hírül adták december utolsó napján, hogy harmincadikán az új acélmű alapítólevelét, és a gyár több mint 100 éves történetére utaló dokumentumokat is bele tették többek között. Nem minden újság írta meg — vagy azért, mert helye nem volt rá, vagy azért, mert szokatlan még az ilyen —, hogy benne van a gyár dolgozóinak a névsora is. Gondolom, a szerkesztő bi-

2.

Most jöhet a szokásos nagy kérdés: miért jó ez nekünk? Régen örök nyugalomra vonul addigra mind a tízennyolcezer ember, ki nek a szívét dobogtatná meg, hogy Kis János talán éppen huszonötödik fordul elő, Szabó István és Nagy Mihály szintűgy több példányban.

Valóban nem tudni, mit kezdenek majd a megtaláltok a sok névvel, de az biztos, hogy például a török kori adófizetők lajstromából a mai kutatók sok mindenre következtetnek. Történel-szi buzgalom biztosan most is többet időznének ennél a kérdésnél, én azonban azt tartom legfontosabbnak, amit a nevek most jelen-tenek: aki dolgozik, jelenünk és jövőnk függ tőle.

Minden jövőbeni szemé-lyes számvetésünkben az derül ki, hogy ráírjuk majd nevünket a fejfára, a rá-tartó utódok talán már-

zottság először alapelveként fogadta el, hogy legyen benne minden, ami a nagy gyár korszerűségére, értékére utal, és erre mondhatta talán valaki, hogy legértékesebb az ember, írjuk bele az emberek nevét is.

Akkora érv ez, tiltakozni nem lehet ellene. De hatalmas a földadat, mert a Lenin Kohászati Műveknek — ahogy a híradásokból kiolvasható — tízennyolcezernél több dolgozója van. Ennyi névvel mit lehet kezdeni? Csak leírni — egy hét. Találgatás ez, de lehet, hogy fölmerült a gondolat, írjuk le az üzemvezetők, szakszervezeti vezetők, művezetők és brigádvezetők neveit. Ők elég támpontot adhatnak most is, ha a jelenkort kell tájékoztatni valamiről, tájékoztassák a kései utódokat is. Itt van az a fordulat, amitől nem tudok szabadulni. Valaki kimondhatta, aki dolgozik, attól függ a nagy gyár jelene is, jövője is; aki dolgozik, attól mindnyájunk jelene és jövője függ, írjuk le csak az egész névsort a-tól z-ig.

Mekkora henger kell ennyi névnek? Itt a mikrofilm, óriási adathalmaz tárolására jó, tegyük át a neveket arra.

3.

Külön indítékom is van, amiért ennyit beszélek az alapokról: a gyár és a társadalom alapkövéről. Egy iskolát építettek egyszer sok társadalmi munkával, más-sik alkalommal egy áruhá-zat. Nincs falazás a dölg mögött, valóban sok följán-lott és ledolgozott munkáról van szó. Beszélgettünk utána itt is, ott is, mind a két hely-en mondja valaki, jó lenne illendően megköszönni. Egy emléklapra gondoltak. Emléklap sok van már, mondom én, el is vesszik, de ha bekeretezik, akkor is ke-vesen tudják meg belőle a lényegét, mert otthon őrzik. Itátha lehetne, mondtam akkor — miért ne lehetne mondom most — jó lenne fölírni, nem is fölírni, hanem beírni a falba, hogy a száz ember két keze munkájával ingyen segített épí-teni. Jónak tartották az öt-letet, az iskola falába szépen égetett agyagtáblát talá-lunk ki, és a végén nem lett belőle semmi. Elfáradtunk volna az avatás körül bo-nyodalmakban? Az is lehet de valószínűbb indok: más-ho-ly sem szokás. Márpedig a „nem szokás” legalább ak-kora úr, mint a „szokás”.

Agyagtábla, lehet, ezután sem lesz az iskola falában, de azt biztosra veszem, alapkövek acélhengerébe ez után több helyen is bele-te-szik a dolgozók nevét. Azért nagy dolog, mert akiket megbecsülésre ajánlunk utó-dainknak, azokat mi ma-gunk is jobban megbecsül-jük.

Horváth Dezső

Erdővédelem — embervédelem

Magyarországot több mint lőgép indulása pedig 6000 másfél millió hektáron bo- autó óránkénti oxigénfor-ritja erdő, s örvendetes, gazdaságát igényli.

Megfigyelték például, hogy a lombos fákkal övezett utak, felületek 3-5 fokkal alacsonyabb hőmérsékletűek, mint a környezetük. Kimér-ték, hogy egy 50-100 méter széles, fákkal telepített zöld sáv 3,5-4 fokkal mérsékli a városok nyári forróságát, tu-lajdonképpen néhány száz méterrel magasabban fekvő hűvösebb település illúzióját kelti. Az aszfalt és beton, il-letve a zöld övezetek feletti légrétegek hőmérsékletkü-lönbsége folytán felrisszülést hozó légáramlat hatol a túl-hevült utcákba és lakásokba.

A fassorral szegélyezett út mellett — mérések tanúsít-ják — egyharmad-egyötöd-nyi a levegő portartalma, mint a fák nélküli utak mē-ten. Egy hektár fenyőerdő évente 32-42 tonna port köt le, ugyanakkor egy hektár tölgyerdő 60 tonna port szűr ki a levegőből, egy szabadon álló nagykoronájú fa pedig egymaga évi 25 mázsa portól mentesíti környezetét. A fák különös adottságú szélfogók és zajtompítók is. A vihar vagy forgószél erejét magas-ságuk huszonötösörös távol-ságára is tompítják, a nagy városok közlekedési és más zajaikat már egy 60-80 méter széles fa- és bokorsáv is lé-nyegesen csökkenti.

Egészen meglepő az erdő radioaktív anyagokat kiszűrő tulajdonsága. A vizsgálatok százéves fa 20 évi oxigén-szükségletét fedezi. Megdöb-bentő tény, hogy egy autó egyetlen üzemórája alatt 760 ben csupán fele akkora volt, felnőtt oxigénadagját „leég-mint a nyílt, növényekben zi el”, egy lökhajtásos repü-ritka területen.

Tudományos együttműködés

Tudósok tapasztalatsere-látogatását, a tudományos kutatómunka eredményeinek kölcsönös megismerését teszi lehetővé egyebek között a Magyar Tudományos Akadé-mia és a Koreai Népi De-mokratikus Köztársaság Tu-dományos Akadémiája kö-zötti együttműködés. Ennek két évre szóló munkatervét írta alá csütörtökön Budá-pestben, Cshő Fő Csun, a KNDK Tudományos Akadé-miájának alelnöke és Láng István, az MTA főtitkárhe-lyettese.

Terjed az influenzajárvány

Az Egészségügyi Minisztérium tájékoztatója

Országszerte tovább terjed az influenzajárvány. A ja-nuár 22. és 28. közötti héten a megbetegedések száma az előző heti háromszorosára emelkedett. 174 ezer új influ-enza- és influenzaszervi meg-betegedést jelentettek a kör-zeti orvosok. Ezen belül csu-pán a fővárosban 41 ezren betegedtek meg. A járvány első két hetében eddig össze-ten 227 ezer volt a bejelen-tett betegek száma.

Az előző hetinek több mint a háromszorosára emelkedett a betegek száma Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Pest és Szabolcs-Szat-már megyében, valamint a fővárosban. A legmagasabb a megbetegedési arány Szab-olcs megyében, ahol minden száz lakos közül eddig 8-9 kaptak meg az influenzát, va-lamint a fővárosban, ahol száz lakosra 3 megbetegedé-s jut. A Dunántúl nagy részén, Baranya, Fejér, Komárom, Zala megyékben viszonylag lassabban terjed a járvány.

Somogy, Vas, Veszprém & Zala megyékben viszonylag lassabban terjed a járvány. Az elmúlt héten, a koráb-bihoz hasonlóan a betegek 30 százaléka került táppénzes állományba, közel 3 százalé-kunkat észleltek szövödmé-nyeket, és csupán fél száze-lékuknál vált indokolttá a kórházi ápolás. Az eltelt két héten végzett vírusvizsgá-la-tok során 52 esetben izolál-ták a betegség kórokozóját, 40 esetben az influenza A-1 és 12 esetben az A-2 vírust. Továbbra is előfordul tehát az influenzavírusnak mindkét altípusa.

A kórházi látogatási tilal-mat Somogy kivételével va-lamennyi megye bevezette, és látogatási tilalom van a fő-városban is. Baranya és Bács-Kiskun megyében a lá-togatási tilalom még részle-ges, azaz csak egyes osztá-jut. A Dunántúl nagy részén, lyokra vagy egyes kórházak-ra korlátozódik. (MTI)